

12-én, Borossebesen, Arad megye, megh. 1861. nov. 16-án, Pesten. Iskoláit Füzegyarmaton, Mezőberényben és Szarvason járta. Felsőbb tanulmányait az eperjesi kollégiumban végezte, ahol nagy szeretettel karolta fel a színészetet; ugyanis író társaival az eperjesi német színészet el-
 lensúlyozásául működvelői magyar színelő-
 adásokat rendezett és azokban ő maga is szerepelt. 1834-ben megírta »Eperjes meg-
 szállatása« c. drámáját és átdolgozta »Az
 ábrázolat« c. fordított drámáját is. 1837-
 ben befejezte »A királyné titka« c. 5 fel-
 vonásos drámáját. 1846-ban Aradon színre
 került »Az idegenek Aradon« c. 3 fel-
 vonásos társalgási kedélyes vígjátéka, mely-
 nek verseit Nagy Sándor, zen. Góts Ede
 írta. — Fordított színművei: »Mirra«
 (Myrha), szomorújáték 5 felv.-ban. Írta:
 Alfieri. Pest, 1856. »Aristodem«, szomj.
 5 felv. Monti Vince után olaszból 1856.
 »Monfredi, Faenza hercege«, szomj. 5 felv.-
 ban. Ford. Monti Vince után, olaszból.
 Előadták 1857. szept. 16-án, a Nemzeti
 Színházban. 1848-ban kormánybiztos volt
 és ekkor írta híres versét, az »Arany
 trombita« címűt. Id. Lendvay Márton sír-
 iratát ő írta.

Sárosy Mihály, színész, sz. 1893. okt. 6-án, Budapesten. Színész lett 1911-ben. Előbb vidéken működött, azután a Király Színház tagja lett. A világháború alatt harctérre került, orosz fogságba jutott, majd a szibériai magyar színháznak négy évig vezetője volt.

Sárosy (Szüle) Mihály, színész, sz. 1902. júl. 2-án, Ujpesten. Színipályára lépett 1919-ben, miután az Országos Színészegyesület iskoláját elvégezte. Igazgatói voltak: Bátorfi Illes, Radó Béla, Csáky Antal, Faragó Sándor, Polgár Károly, Fodor Oszkár. Bátyja: Szüle Péter, festőművész.

Sárvay Rózsi, színésznő, sz. 1902. máj. 16-án, Kiskunfélegyházán. Színésznő lett 1919-ben.

Sas Náci, (családi nevén: Adler), zenészerző, sz. 1875-ben, megh. 1926. júl. 1-én, Budapesten. Könyvkereskedőnek készült, európai műveltséget szerzett s betutázta az egész kontinenst, utóbb a Zenei

Közlönyt alapította valamint a Tolnai Világlapját szerkesztette, a Szerzői Jog-Értékesítő Központot vezette. A világháborúban megvakult és szívbjárt szerzett, melynek aztán áldozatául esett. 1900 után tünt fel népies, dallamos nótáival. Zenét írt Hervay Frigyesnek »Szölke Pepi« c. operettjéhez. Bem. a Városligeti Nyári Színkör, 1914. máj. 14. — S. fi-
 vére szintén népszerű nótaszerző; hogy kettejüköt össze ne tévesszék, Ányos Laci művészi nevet választott.

Sáska János, (gyulai), úttörő színész, 1789-ben tógátus diák volt Nagenyeden és mint ilyen, 1792-ben felcsapott színésznek, az erdélyi magyar színtársulatnál, Kolozsvárott, Wesselényi Miklós pártfogása alatt, ahol 20 frt volt a fizetése. 1798. aug. 11-én ő is közreműködik a kolozsvári társulat debreceni kirándulása alkalmával. 1807. okt. havában Pesten is játszott, majd ugyanitt 1808. ápr. havában is működött; ekkor a »Magyar Kurir« ezt a kritikát írta róla: »Egy vérengző oláhi-
 fiúnak karakterét oly nyomosan el tudta találni, hogy 15 esztendő Színjátéshoz merték hasonlítani«, (1808. ápr. 22., 514. old. a »Heraclitustis« c. darabban.) — Neje: Koronka Borbála, színésznő, sz. Kolozsvárott. Igen szép asszony, de gyenge színésznő volt, írja róla Déryné, naplója I. kötete, 110. oldalán. Fáy András azt is megjegyzi róla, hogy sok pátósszal játszott; szép karjai és lábfejei lévén, azokra sokat tartott s játékában szerette észre-
 vétetni ezen előnyeit. Később Hajós János volt a férje. — Gyermek: Sáska Biri, színésznő. (Lásd: Ujfalussy Sándorné.)

Sátoraljaujhelyi színészet. Sátoraljaujhelyen már Déryné is játszott, az 1830-as évek elején. 1839. aug. 19-én Balla Károly és Telepy György egyesített színtársulata játszott a kaszinóban. Tagjai közt voltak: Almássy István, Boldizsár Ferenc és neje, Keresztessy Ambrus, Balláné, Telepyné, Balla Mária, Anasztázia leányasszony stb. 1844. dec. havában Lángh Boldizsár volt a színigazgató, akit 1858. okt. havában Fejér Károly vált fel. Nála működött Ujfalussy Sándor és neje, Kovács és neje, Szegfyné, Palatkai Gá-